

ἐδικόν τος καὶ τῶν γονέων τος καὶ νὰ μὴν ἡμπορῇ κανένας μας ἐδικὸς νὰ διασεῖσῃ τὸ ψυχικόν μας εἰ μὴ νὰ εἶναι πάντ(α) τοῦ νοικοκυροῦ τῆς ἐκκλησί(ας) | τοῦ κὺρ Διονυσίου καὶ πνευματικοῦ καὶ ο διὰ τὸ λεγόμενον χωράφι ποὺ | παραδίνομεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ δίνομέν του νὰ πληρώνη χαρά | τζι ἄσπρα δεκάμισυ, ἥγουν 10 ½. Εἰσὲ ὅλον τὸ ἄνω γεγραμμένο ἐμείνασι | καὶ οἱ δύο ἀδελφές κοντέντες καὶ ἀνεπαμένες στερεώνοντας τὸ παρὸν ψυχικὸν εἰς πένα καὶ κοντεναζιὸ τῆς ἀφεντί(ας) ὑ(πέρ)πυρα 500 φυλάζοντας | τὰ ἥμισυ τῆς μερίδος ποὺ στέργει καὶ τὰ ἐξῆς πληρώνοντας καὶ μὴ πληρώνον Ιτας τὸ παρὸν ψυχικὸν νὰ ἔχῃ το στέρεον βέβαιον καὶ ἀχάλαστο καὶ τὰ ἐξῆς καὶ | διὰ πίστωσιν τῆς ἀληθεί(ας) παρακαλοῦν καὶ μάρτυρες τὸν κὺρ Γεώργη | Μαρμαρᾶ καὶ τὸν μαῖιστρο-Ἀντώνη Σαγρέδο καὶ τὸν μαῖιστρο-Γεώργη Κον | ταῖτο.

Εγὼ σταματης ο τούρους νοτάρι(ος) εγραψα καὶ ὑπ(έγρα)ψα.

Τίτλος γραμμένος ὁριζόντια σε τμήμα της πίσω σελίδας -στο εξώφυλλο του διπλωμένου αντιγράφου: «1580|| Τοῦ Τιμίου Σταυροῦ | ἀφιέρωση χωραφίου στὰ | Καλαμούρια».

141

Σταμάτης ο Τουρούς, νοτάριος

Διαθήκη

1581, 3 Μαρτίου

† Ἐν ὀνόματι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν [ἔτει] ἀπό τῆς [...] τοῦ Κυ(ρίου) ἡμ(ῶν) Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστοῦ), ἀφπα', | μηνὶ Μαρτίῳ γ', στὸ Μέσα Κάστρο τῆς Ναξίας στὸ ἀρχοντικὸν τοῦ μισερ Νίκολου Κρου | σέτζι(ας) ἐγὼ Νίκολο Κρουσέτζιας κατοικοῦμενος [εἰς τὸ] Κάστρον τῆς Ναξίας εὐρι | σκόμενος [...] τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος [...] μήτε εἰς τὴν κλίνη κατακειτάμ | [ενος μήτε νόσον] περιβαλλόμενος ἀλλὰ περιπατώμενος ἔνθεν κακεῖθεν ὡσάν | [πάντα ἡμουν] μέλλειν διορδῶσ(ει) πρὶν τὸν θάνατον αὐτοῦ | καὶ ἀφήνομ(εν) δὲ δὲ πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Θεῷ ἀγάπην καὶ τελειωμένην συ | γχώρησιν τοὺς εἰπόντας καθ' ἡμῶν [ἀγαθὸν] καὶ πονηρὸν ἔπειτα δὲ [αἰτοῦμαι καὶ ...] | παρὰ αὐτῶν τὰ ὅμοια. Κατὰ τὸ παρὸν λέγω [ἐγὼ ὁ] Νίκολο Κρουσέτζι(ας) ὅτι [...] | [...] τοῦτο θέλω καὶ κάμνω [...] | [...] ὅπου ἔχω καὶ [δια]φεντεύω ἔτζι [...] | [...] ὅπου δὲν ἔχουσιν [...]. Ἐν πρώτοις ἀρχὴν θέλω ἐγὼ ὁ ρηθεὶς Νίκολο Κρουσέτζι(ας) καὶ ἀφήνω εἰς τὴν Κερία μας | τὴν Ἀγγελοχαιρέτιστ(ον) ἐκεῖ ὅπου θέλω θαπτεῖν [...] διὰ τὴν ψυχὴν μου κερί | λίτρες 6' νὰ δίδεται κάθεν χρόνον νὰ κάμνουν τῆς Κεράς μας

αμπάδες τὸ ὁποῖ(ον) | κερὶ νὰ τὸ δίνη [ή] Τριανταφυλλοῦ ποὺ τὸ [πλ]
 ρώνει στὸ ἀμπέλι ὁποῦ ἔχει στὰ Κιντίαν, ἀκόμη | ἀφήνω ἕτερον τέλος
 εἰς τὴν Γκυρία μ(ας) τὴν Ἀγγελοχαιρέτιστον ὑπέρπυρα γ' νὰ [τὰ] |
 δίνη ὁ κύρ Ἰωάννης ὁ [...] πούλος διὰ τὸ ἀμπέλι ὁποῦ ἔχει στὰ Κιντία
 τοῦ παπᾶ τοῦ Χριστοῦ, ἀκόμη ἔ | τερον τέλος ὑπέρπυρα δ' ποὺ τὸ
 πλη[ρῶ]νει ὁ μισέρ Λουτζιάνη εἰς τὸ ἀμπέλι ὁπό' χει | στὰ Κιντία καὶ
 [...] τῆς κεράς μας [.....] | δύο μοδίων νά ναι καὶ αὐτὸν τῆς Κεράς
 μας τῆς Ἀγγελοχαιρέτιστος, ἀκόμη ἀφήνω ἕναν χωράφιν τριῶν μοδί-
 ῶν πλησίον τῆς [...] Κατερίνας καὶ αὐτὸν τῆς Κκεράς μας, ἀκομή ἂ |
 φήνω τέλος σολδία λστ' ποὺ τὰ πληρώνει τοῦ Κουτζουρόπουλου εἰς
 τὸ πρᾶμαν ὁπού' χει στὴν | Σταυροπηγὴν καὶ αὐτὸν τῆς κεράς μας,
 τὸ περιβόλι μου ὁποῦ ἔχω εἰς τοῦ Περούτζη τὸν Ποταμὸν | νὰ 'ναι
 τῆς ἀδελφῆς μου τῆς Ζαμπέτας μὲ τοῦτο νὰ 'ναι κρατημένη | πᾶσαν
 χρόνον τὴν ἡμέραν τῆς Κεράς μ(ας) νὰ πέμπη ἕναν μόδιν [σιτάριν] ὃ
 βερ νὰ τὸ κάμνη ψωμὶ ὃ κουλούρι(αν), | μίαν μετζαρόλαν κρασὶν νὰ τὰ
 μοιράζη ἢ χάρη της, ρεσαλβάροντας ἀπ' ὄντε | ὁπό' χει νὰ δώνη τῆς
 Κεράς μας τὶς μέρες ὅλες, καὶ τὸ χωράφιν ὁποῦ ἔχω εἰς τοὺς Ἀγίους
 [Σαρά] | ντες ὁπό' χει τὴ βαγιὰν νὰ 'ναι καὶ αὐτὴ τῆς ἀδελφῆς μου,
 καὶ τὸ χωράφι τὸ μεγάλο ὁποῦ | ἔχω στὴν Ἀγίαν Τριάδα καὶ αὐτὸν
 τῆς ἀδελφῆς μου τῆς Ζαμπέτας, τὰ ὁποῖα ἄνωθ(εν) πράμα | τα ὁποῦ
 ἀφήνω ἔτζι τῆς ἀδελφῆς μου ὥσαν καὶ τὸ ψυχικὸν ὁποῦ ἀφήνω εἰς τὴν
 Γκε | ρά μας τὴν Ἀγγελοχαιρέτιστον ἀνισῶς τραβανιέρη μου θάνατος
 νὰ τὰ τρώγη καὶ νὰ | τὰ γαλδέρη ἢ συβίαν μου ὅλα τὰ ἔμισα [ἔ]ως τὴν
 ζωὴν της καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ | στρέφονται ὅλα ἐκεῖ ὁποῦ τὰ
 ἀφήνω διὰ τὴν ψυχὴν ἐμένα καὶ τῶν γονέων μου, | ἀφήνω τῆς ἀδελφῆς
 μου τέλος ὑπ(έρπυρα) [γ'] ποὺ τὸ δίνει ὁ Φραντζέσκος τοῦ Μαυρο-
 μάτη | εἰς τ' ἀμπέλι καὶ χωράφι ὁπό' χει στὰ Πετράδια, ἀκόμη δίνει
 μου ἢ Μαγδαληνὴ τέλος | σολδία ιβ' καὶ αὐτὸ τῆς ἀδελφῆς μου, ἀκόμη
 δίνει μου ἀφέντης ὁ [μισέρ ὁ] Πολίτης δι | ἂ τῆς Σαγρέδαινης τὰ πράγ-
 ματα τέλος σολδία ιβ' καὶ αὐτὸν τῆς ἀδελφῆς μου, ἀκόμη δίνει μου
 ὁ | μ(αῖστρ)ο Γιάκουμος Ἀρκαδιώτης τέλος πετεινόπουλα δύο ὁ διὰ
 σολ(δία) η' καὶ αὐτὰ τῆς ἀδελφῆς μου

Φ.Ι β

(ακολουθοῦν 13 στίχοι μὴ αναγνώσιμοι λόγῳ ἐξαιρετικῆς φθοράς τοῦ κειμένου)

Καγὼ Σταμάτης ὁ Τουροῦς νοτάρι(ος) ἔγραψα [...]